TotalReturn

2017. AUGUSZTUS www.totalreturn.hu MAGAZIN

• Mi hajtja ennyire a *fejlődő piacokat?*

• New York, *New York*

• Megéri *maradni*

AZ AEGON ALAPKEZELŐ TÁMOGATÁSÁVAL

Mi hajtja ennyire a *fejlődő piacokat*?

Ez a világ már nem az a világ. A növekedés motorja a nyersanyag helyett az internet, ráadásul jóval nagyobb piacon, mint például Amerikában. És úgy tűnik, ez most nem „lufi”.

Három évnyi masszív alulteljesítés után a fejlődő piacok tavaly ismét fölülmúlták fejlett társaikat. 2016 februárjában a nyersanyagpiacok felpattanásával, a kínai és más fejlődő piacok makrogazdasági adatainak javulásával együtt fordultak részvényindexeik, és végül közel 10 százalékos emelkedéssel zárták a tavalyi évet.

Az idén folytatódott a felülteljesítés, az első 7 hónapban 25 százalékot menetelt (dollárban számolva) az MSCI Emerging Market index. Ez a fejlődő piaci tőzsdék árfolyamváltozását mutatja: 24 ország 843 legnagyobb tőzsdei vállalatának átlagos teljesítményét követi A fejlődő piaci alapokba – több évnyi kiáramlás után – idén 40 milliárd dollárt meghaladó tőke érkezett, ami jól mutatja az ezekkel kapcsolatos vélekedés javulását.

Persze önmagában még nem minden az árfolyamok emelkedése. Az viszont már meggyőző, hogy a befektetői optimizmust nemcsak a tőzsdék jó teljesítménye, hanem a vállalati eredmények javulása is visszaigazolta. Az év elején várt, közel 10%-os profitbővüléssel szemben az elemzők jelenleg már több mint 20%-os eredménynövekedéssel számolnak idénre.

Mik lehetnek az okok? A szokásos nyersanyagpiaci ralli? A javuló világpiaci konjunktúra? A legérdekesebb az egészben az, hogy nem. A részvény-árfolyamokat nézve úgy tűnik, töretlenül folytatódik a tavaly februárban indult emelkedő trend. Más azonban a helyzet, ha a nyersanyagpiacokat vesszük górcső alá. Míg az elmúlt évben együtt emelkedett a nyersanyagok ára és a fejlődő részvénypiacok tőzsdei árfolyama, addig idén szinte valamennyi főbb nyersanyag esett, vagy oldalazott. A nyersolaj például hordónként 52,3 dolláron kezdte az évet, ám június végére 42,7 dollárig esett, míg a vasérc kurzusa január óta majdnem 30%-kal zuhant.

Látszólag ellentmondásosnak tűnik, hogy miért jobb sokkal az idei eredménydinamika, mint azt év elején várták, miközben a nyersanyag piacok rendre csalódást okoznak. A következő ábrát nézve sok minden kiderül, ezen a fejlődő piacok idei eredménynövekedésének változása látható szektorszinten.

A 2017-re vonatkozó eredmény-előrejelzések átlagosan több, mint 10 százalékpontal emelkedtek idén, ezzel komoly momentumot adtak a piaci áremelkedésnek. Szektorszinten jól látszik, hogy igazából mindegyik pozitív meglepetést okozott idén. Akad viszont egy kiemelkedő mértékű ugrás. Ez pedig a technológiai szektoré, amely önmagában a „felminősítések” 60%-áért felelős.

Habár a fejlődő piacokkal kapcsolatban a legtöbb befektetőnek olajkutak, vasérc- vagy bauxitbányák, esetleg végeláthatatlan gabonamezők jutnak eszébe, a technológia ágazat mára ezekben a fejlődő gazdaságokban (is) a legnagyobb súlyúvá vált. Míg az olaj – és általában a nyersanyagok – szektoriális súlya 5 évvel ezelőtt 30% körülire

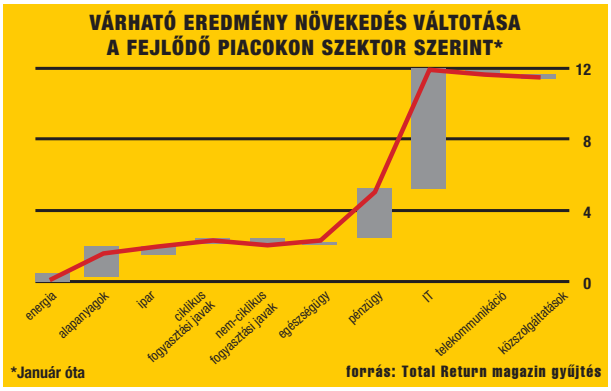

TotalReturn Magazin • Szerkesztő: Kolozsi Gábor • Kiadja: Premium Media Consulting Kft • 1116 Budapest, Verbena utca 25.

Pálfi György
• portfoliómenedzser, Aegon Alapkezelő Zrt.

volt tehető, ma már alig éri el 14%-ot. Ezzel szemben a technológiai szektoré ezen időtáv alatt megduplázódott. A már említett MSCI Emerging Market index négy legnagyobb súlyú részvénye is technológiai. Az első az online szoftvereket és videojátékokat fejlesztő – 2015-ben Ázsia legnagyobb internetes cégévé avanzsált – kínai Tencent Holdings. Ennek platformjain a fizetésük ötödét költötték el a kínai fiatalok virtuális fegyverekre még a pénzügyi válság 2009-es mélypontján. A holding mostanában éppen a világszerte népszerű Angry Birds játék kitalálójának felvásárlását tervezi.

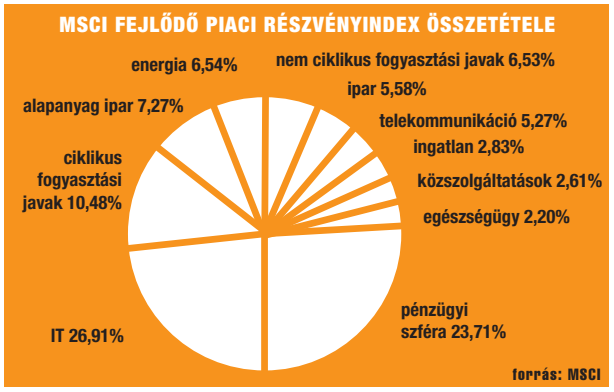

Ezen vállalatok nyeresége lépést tart az árfolyam növekedésével, azaz a jelenlegi fejlődő piaci »tech-sztori« nem lufi...

A TOP 10-ben található még az iPhone telefonok legfontosabb konkurens modelljeit gyártó dél-koreai Samsung, az amerikai Amazon kínai megfelelőjének számító Alibaba e-kereskedelmi cég (3.), és a szintén kínai Google-másolat, a Baidu. Utóbbi egyébként az Alexa internetes rangsorán – a Google, a YouTube és a Facebook után – a világ 4. legnagyobb forgalmú portálja.

Az persze, hogy ez a szektoriális átalakulás hogyan fog változni a jövőben, annak függvénye, hogy mennyire fenntartható a technológiai vállalatok jóval átlag feletti eredménynövekedése. Az 1990-es években 10 év alatt 6%-ról 30%-ra emelkedett az IT-szektor súlya a New York-i tőzsdét reprezentáló S&P500 indexben, amint az internet robbanásszerű fejlődésével online vállalkozások tucatjai tűntek elő szinte a semmiből, és szereztek dollármilliárdokat a befektetőktől. Aztán amikor 2000-ben a dotkom lufi kipukkant, rövid időn belül a felére esett vissza ez a részesedés.

Ha viszont az árazási szinteket, a vállatok méretét, cashflow-termelő képességet nézzük, elmondható, hogy a mostani helyzet azért jóval biztatóbb. A dotkom-érában az árfolyam és az egy részvényre jutó nyereség átlagos aránya 50 volt, az amerikai S&P500 index „tech-részlegét" tekintve. Ma az Apple esetében hajszálnyira haladja csak meg a 17-es szorzót, és a Facebook közösségi oldalt üzemeltető társaságnál is mindössze 32-es P/E arányt jósolnak idénre. A 17 évvel ezelőtti tech-cégek jóval kisebb árbevétellel, gyakorlatilag nyereség nélkül működtek, gyakran eszközeik sem voltak, irodáikat bérelték. Mai társaik viszont már komoly vállalatok. Igaz, az elmúlt évek hatalmas árfolyam-emelkedése miatt rejthet némi kockázatot részvényeik megvásárlása (az elmúlt 10 évben a Tencent kurzusa dollárban számolva 30-szorosára, a Baidué bő 10-szeresére nőtt). Ám az, hogy árazásuk mostanság nem változik, mindenképpen optimizmusra ad okot. Azt jelenti ugyanis, hogy ezen vállalatok nyeresége lépést tart az árfolyam növekedésével. Azaz a jelenlegi fejlődő piaci „tech-sztori" nem lufi, hanem fundamentálisan is megalapozott. Ezek a társaságok az amerikainál nagyobb piacon, alacsonyabb penetráció mellett működnek, árazásuk pedig nyugati társaikhoz képest barátibbnak mondható.

Mi történik a világban?

EMELKEDŐBEN A MAGYAR INFLÁCIÓ

A tény: júliusban átlagosan 2,1 százalékkal kellett többet fizetnünk a hazai boltokban, mint a tavalyi év azonos időszakában. Az elmúlt egy évben a legnagyobb mértékben a szeszes italok, dohányáruk, valamint az élelmiszerek drágultak.

Előzmények: szakértők szerint várható volt, hogy a június-ban 1,9%-ra csökkenő infláció hamar korrigál. Azt ugyanis az üzemanyagok árának 0,3%-os csökkenése okozta, ami az olajár és a dollár együttes gyengülésének volt betudható. A szeszélyesen változó – és nehezen befolyásolható – árhatások kiszűrésével készülő ún. maginflációs mutató ugyanakkor már hónapok óta jól jelzi, hogy a mélyben zajló strukturális folyamatok (mint a jövedelmek növekedése, vagy épp a csökkenő munkanélküliség) hatására folyamatos áremelkedéshez vezet a növekvő vásárlóerő és a feszesebb munkaerőpiac.

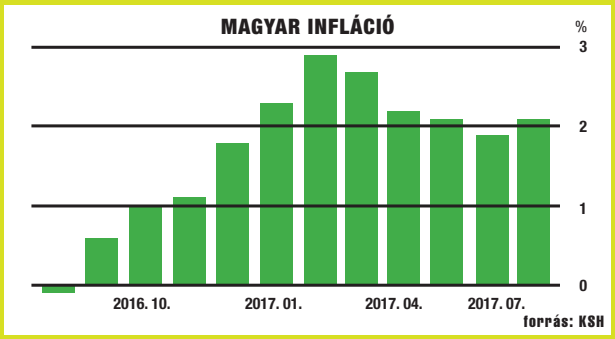

Következmény: az év eleje óta tartó kamatcsökkenési trendnek, úgy tűnik, egyelőre vége. A Magyar Nemzeti Bank kamatemelése ugyanakkor nem várható a jegybank 3%-os inflációs céljának elérése előtt. Az erős fundamentumok erős forintot támogatnak: a gazdaság beindulásának hatására 303 forintig csökkent az euró jegyzése.

TRUMP SZENTESÍTETTE AZ ÚJABB OROSZ SZANKCIÓKAT

A tény: miután a szenátus elsöprő többséggel foglalt állást mellette, Donald Trump amerikai elnök is aláírta az Oroszországgal szembeni újabb nyugati szankciócsomagot.

Előzmények: a korábbi gazdasági korlátozásokat a Krím és Szevasztopol 2014-es annektálása miatt léptették érvénybe Moszkvával szemben. Ám a mostani retorziók oka a törvénytelen orosz beavatkozás volt a tavalyi amerikai elnökválasztásba. Utóbbit egyébként Moszkva cáfolja, a törvénycsomag pedig Trumpnak sincs igazán ínyére. Az ugyanis tartalmaz egy klauzulát, miszerint a szankciókat az elnök is csak kongresszusi hozzájárulással oldhatja fel.

Következmény: úgy tűnik, a Trump–Putyin barátságnak ugyan vége, ám a jelenlegi retorziókat már beárazta a piac. Sem a rubel, sem az orosz kötvények nem gyengültek számottevően a hírre, és az orosz tőzsde is emelkedésnek indult. (Az új szankciók sokkal inkább az oroszokkal közös projektekben üzletelő német és francia óriáscégeket sújtják.) Az orosz gazdaság jól áll, úgy látszik, elfogytak a rossz hírek. A mind alacsonyabb infláció miatt a jegybank tovább csökkentheti a jelenleg 9%-os alapkamatot.

Donald Trump

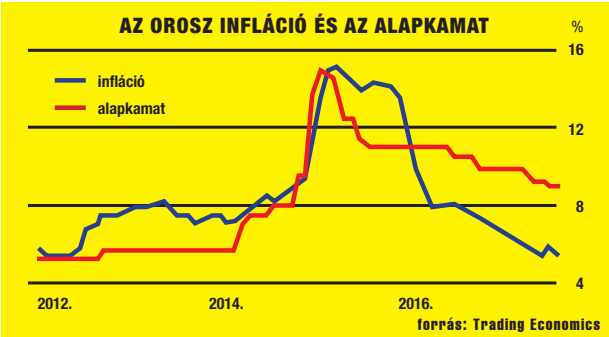

INDIA BEFOGTA NÉMETORSZÁGOT

A tény: az indiai jegybank 25 bázisponttal 6%-ra csökkentette az irányadó jegybanki alapkamatot.

Előzmények: az idén ez volt az első kamatcsökkentés, a jelenlegi ráta 2010 nyara óta nem látott mélypontot jelent. A „lefaragási" ciklus 2015 óta tart, és a várakozások szerint a központi bank kormányzója, Urjit Patel a december 8-i kamatdöntő ülésen az irányadó ráta újabb – szintén 25 bázispontos – mérsékléséről dönthet majd. A monetáris enyhítésre az alacsony infláció ad lehetőséget (júniusban mindössze 1,54% volt a 12 havi visszatekintő áremelkedési ütem), és a viszonylag gyenge gazdasági teljesítmény szolgáltat indokot. Az idei első negyedben mindössze 6,1%-os volt a GDP évesített bővülési üteme, jócskán elmaradva az egész évre tervezett 7,3%-os ütemtől.

Következmény: a bombai tőzsde 20%-os árfolyam-emelkedésével a legjobban teljesítő a nagyobb gazdaságok tőkepiacai közül. Ennek is köszönhető, hogy kapitalizációja elérte a 2 ezer milliárd dollárt, amivel utolérte Németországot és Kanadát – így a világ 9. legnagyobb részvénypiaca lett. A rali folytatódhat, mert a befektetők hisznek Narendra Modi gazdaságélénkítő terveiben. Önmagában csak az adóreform 2 százalékpontos GDP-gyarapodással kecsegtet.

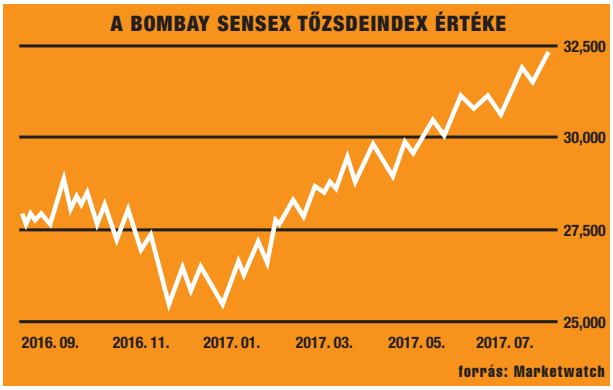

EGYRE JOBBAN MEGY EURÓPÁNAK

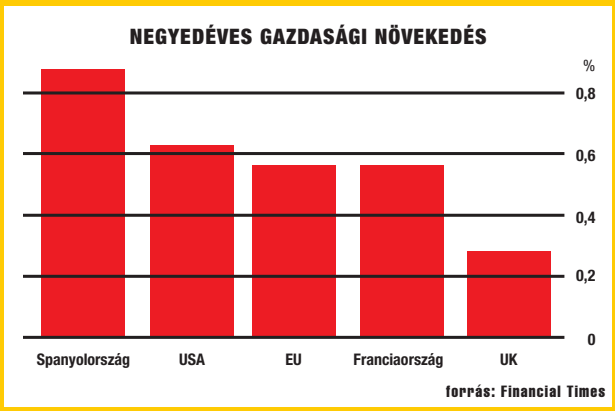

A tény: április és június között 0,6%-kal nőtt a 19 euróövezeti ország gazdaságát reprezentáló GDP.

Előzmények: az évet még „csak" 0,5%-os bővüléssel kezdte az uniós közös pénzt hivatalos fizetőeszközként használó országok népes csoportja. Ám az euroszkeptikusok választási kudarcai Hollandiában, Franciaországban és Ausztriában is javították az üzleti és a fogyasztói bizalmat. Az euróövezet gazdasága immár a 17. egymást követő negyedévben nő, miközben a munkanélküliség júniusban 9,1%-ra csökkent – hála az Európai Központi Bank (EKB) gazdaságélénkítő csomagjának (is). Ez pedig a válság kezdete óta nem látott örvendetes mélypont.

Következmény: az euró erősödése. Mario Draghi, az EKB nagyhatalmú elnöke ugyanis a jó hírek ellenére sem kapkodja el a havi 60 milliárd eurós kötvényvásárlási program leállítását. Bejelentése szerint csak ősszel döntenek a keretösszeg csökkentéséről, amivel a várakozások szerint még 660 milliárd eurónyi friss pénz kerülhet a gazdaságba.

New York, *New York*

A gyenge dollár miatt jócskán emelkedett az amerikai vállalatok nyeresége. Újabb mérföldkövet tudhat maga mögött az amerikai tőzsde, jól mutatva a befektetők határtalanak tűnő optimizmusát. A legfontosabb tengerentúli „blue chip" vállalatok részvényárfolyam-változását követő Dow Jones Ipari Átlag 1896-os alapítása óta először lépte át a 22 ezer pontos határt. A 30 vezető részvényt magában foglaló mutatót a vártnál jobb második negyedéves vállalati eredmények húzták fel a „kereksége" miatt elsősorban lélektanilag fontos érték fölé. Elsősorban az okostelefon-gyártó Apple, amelynek részvényárfolyama pillanatok alatt 6 százalékkal erősödött, amikor kiderült: egy részvényre eső nyeresége az előre becsült 1,57-tel szemben 1,67 dollár lett és a bevételek is jelentősen meghaladták a várakozásokat. Úgy tűnik, miközben az emberek már a következő (8-as jelzésű) Iphone-ra várnak, még bőségesen költenek az Apple Store áruházakban. Latin-Amerikában, Ázsiában és a Közel-Keleten voltak olyan piacok, ahol a növekedési ütem meghaladta a 25 százalékot. Az idei év második három hónapjában világszerte 41 millió készüléket forgalmaztak így az összes eladott iPhone meghaladta az 1,2 milliárd darabot.

De nemcsak a – mai részvényárfolyammal számolva 830 milliárd dollárra értékelt – Apple pénzügyi eredményei sikerültek kiválóra. Jól szerepelt a Boeing repülőgépgyártó, vagy éppen a Visa kártyatársaság is. A nemzetközi piacokra termelő amerikai cégeket segítette a gyenge dollár: míg év elején 1 euró 1,05 dollárba került, augusztus elejére közel 1,18-ra gyengült a keresztárfolyam. Mindez dollárban számolva jelentős eredménynövekedést hozott a tengerentúli vállalatoknak.

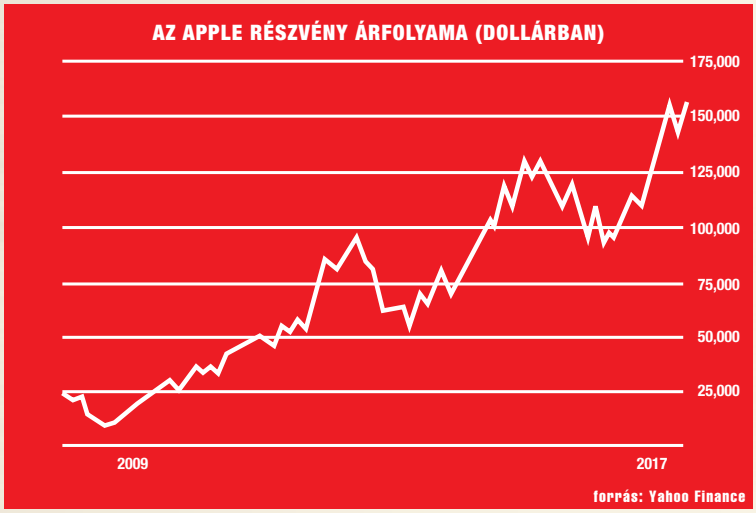

CSEH KÖZTÁRSASÁG
MAGYARORSZÁG
LENGYELORSZÁG
ROMÁNIA
EU
OROSZORSZÁG
TÖRÖKORSZÁG
INDIA
KÍNA
JELMAGYARÁZAT:
= leginkább ajánlott
= semleges
= legkevésbé ajánlott

Megéri *maradni*

Magyarországon ötvenmillióval már jómódúak, kétszázzal egyenesen gazdagok lehetünk. Világklasszis adók és kedvező árú privátbanki szolgáltatások mellett.

Kimondva vagy kimondatlanul, de sokan tartoznának a „felső tízezerbe". Magyarországon mekkora vagyonnal lehet bekerülni a leggazdagabbak közé?

Ma nagyságrendileg tízezer fő körül mozog a vagyonosok száma hazánkban. Míg nemzetközi összevetésben a legalább egymillió dolláros likvid vagyonokat figyeljük, itthon inkább az 50–100 millió felettieket próbáljuk meg szegmentálni. De a társadalmi, gazdasági folyamatok, a politikai környezet, a vállalkozási feltételek mind-mind jelentősen befolyásolják a „gazdagnak" minősíthetők számát – részben a vagyon szintjén, részben az állandó cash-flow szintjén.

Egy külföldi privátbanki becslés szerint a magyar felnőttek kétharmadának van legalább kétmillió forintja, azaz technikailag milliomosnak számít. Húszmillió forint értékű ingósággal és ingatlannal is csak a lakosság kevesebb, mint négy százaléka rendelkezik. Jómódúnak nagyságrendileg ötvenmillió forinttal, míg gazdagnak kétszázmillió forintnyi ingó és ingatlanvagyon felett tekinthető valaki.

Apropó ingatlan: a hazai privátbanki ügyfelek vagyonának szerkezete mennyire „egészséges", elég-e a likvid eszközök aránya?

A felső vagyonkategóriában nem gondolom, hogy egészségtelen lenne az ingatlan túlsúlya, ennek masszív hányada inkább a közép- és felső-középosztály jellemzője. Az elmúlt évek kedvező állampapír-befektetései megnyugtató likvid hányadot biztosítottak a portfoliókon belül. Az idei legnagyobb vagyonkezelői kihívások egyike, hogy milyen alternatív lehetőségeket tudnak a szolgáltatók nyújtani az állampapírok mellett, Biztosan felértékelődik az aktív vagyonkezelési stratégiák szerepe és az ingatlanalapok vonzereje is.

Karagich István • *ügyvezető, privátbanki szakértő*
Blochamps Capital Pénzügyi Tanácsadó Kft.

Az említett alternatív befektetési lehetőségeket a hazai szolgáltatók mennyire képesek biztosítani? Mi az, amit külföldön megkap egy ügyfél, és itthon nem? Van-e értelme más országokban tartani a pénzt?

Tény, hogy sok hazai vagyonos ember néhány igazán nagy értékű szolgáltatást a határon túl vesz igénybe. Vagy azért, mert ott érhető el az általa megcélzott befektetési lehetőség, műtárgy, esetleg utazás, vagy pedig azért, mert itthon nem akar „szem előtt lenni". És persze akadnak olyanok is, akik tehetségüknek, esetleg szerencséjüknek köszönhetően külföldön gazdagodtak meg.
Amivel viszont egyértelműen jobban jár itthon az ügyfél , az a privátbanki szolgáltatásokért fizetett ár-érték arány. A komplex szolgáltatást keresők nemzetközi összehasonlításban is jó termék- és tanácsadási palettát vehetnek igénybe, nagyon kedvező adókörnyezetben, rendkívül baráti áron. Miközben egy ingatlanközvetítőnek gond nélkül kifizetünk 2-3 százalék díjat, addig az évről évre hozamot termelő privátbankárnak, aki kis túlzással az egész életünket ismeri, még egy százalékot is épphogy. Szerintem ez sokáig nem tartható.

Egyfajta elismerésnek is tűnhet, hogy a legutóbbi adóamnesztiával – a Stabilitási Megtakarítási Számlával – több mint kétezren hoztak haza pénzt, összesen 156 milliárd forintot.

Jómagam viszont csalódott voltam, becslésünk szerint akár három-négyszer ennyien is élhettek volna a lehetőséggel. Az egész privátbanki szektornak boldogságot hozna, ha a svájci bankszámlákról a kinn lévő magyar megtakarítások csak a fele visszavándorolna. Ám nem nagyon jönnek haza. Pedig ma az adózási környezet és a makrogazdasági helyzet kiváló Magyarországon, a világon talán a top 3-ban is benne vagyunk. Mind a tőkejövedelmeknek, mind pedig a vállalkozói tőkének tényleg jó az adóhelyzete most itthon. De ha családi vagyonokról van szó, akkor nem a mára és a holnapra gondol az ember, hanem öt évre és a rákövetkező öt esztendőre. Vajon később is így lesz? Érezhetően hiányzik a kiszámíthatóság, márpedig a vagyonstukturálás hosszútávú tervezést, és annak alapelemeként kiszámíthatóságot meg bizalmat követel.

Ha már szó esett a bizalomról: a hazai kiemelt ügyfelek jellemzően ragaszkodnak személyi bankárjukhoz. Eközben tőlünk nyugatra egyre inkább teret nyernek a befektetést segítő robottanácsadók. Szükség lesz-e egyáltalán néhány év múlva személyi bankárokra?

Mindenképpen. Sőt még inkább, mint korábban. Specifikusabban. A személyi bankárok szerepe változik meg, hiszen a korábbi funkcióik egy részét (riportolás, termék ismertetés, értékesítés-előkészítés) egyre hatékonyabban lehet digitálisan kiszolgálni. A robottanácsadók – vagy a befektetési alap portfolióösszetételét optimatizáló algoritmusok – hasznos segítők már most is. Ám egy privátbanki szolgáltatást igénybe vevő vagyonos embernek szüksége van arra is, hogy pénzügyei komplexebb kiterjesztéseit is megkonzultálja a szakemberekkel. Most az a feladat vár a privátbankárra, hogy akár a befektetési döntés „human touch" támogatásában, akár adózási vagy öröklési kérdésekben a korábbinál összetettebb szerepben tudjon tapasztalataival az ügyfele rendelkezésére állni. Szerintem az ilyen bankárok szakmai fejlesztésének útjaaz lesz, hogy egyfajta pénzügyi elit alakulattá képezik ki őket. Érezhetően nagy a különbség a fiatalabb és az idősebb vagyonos generáció financiális szokásai, elvárásai között. Az ifjabbak – vagyis az Y és az X generáció tagjai – jóval nyitottabbak az új digitális megoldásokra. Talán a prémiumbanki, affluens vagyonkezelésben lehet leginkább számolni az automatizált tanácsadói modellel.

A női ruha szexista?

Valószínűleg kevés annyira diszkrimináló és kártékony megközelítés van, amely a maga nemében felülmúlhatná a be- vezetőben idézett nézetet, miszerint a nő, „ha már az üzleti életben vezetőségig vitte a Jóisten a sorsát, akkor bizony megérdemli, hogy elsősorban üzletemberként tekintsenek rá, és csak legutoljára hölgyként." A legszomorúbb az, hogy még a feminizmus elfogult hívei is erős meggyőződéssel hirdetik ezt a furcsa logikát, amely lényegében azt üzeni, hogy női mivoltuk valamiféle hiányosság, amitől tapintattal és kellő udvariassággal el kell tekinteni. Érthetetlen! Talán divatjamúlt meglátás, de úgy vélem, a nő elsősorban nő! Akit ugyanolyan tisztelet és elismerés illet, mint a férfit. Utóbbi ugyanis emberi mivoltában semmivel sem több, pusztán más! A két nem egyenrangú és egyenjogú (vagy legalábbis ez lenne helyes), de nem egyforma. A világ így kerek, egészséges és kiegyensúlyozott, nem pedig a nemek közötti különbözőség megszüntetésére irányuló törekvésektől. Az ember elkövetett egy hibát akkor, amikor kialakította azt a primitív nézetet, miszerint a nemek között értékbeli különbség van. Ez vezetett oda, hogy az üzleti életben ma sok esetben maguk a hölgyek is helytelenül tekintenek nőiségükre, s így nem megélni kívánják azt, hanem minél inkább elrejteni, öltözékkel, viselkedéssel, élettel... hendikepként kezelik, nem pedig természetes állapotként, aminek teljes létjogosultsága van az élet bármely területén.

„Minden vezető, így a női vezető is elsősorban üzletember, és legutoljára nő!" – Ezt a sajátos véleményt számtalan formában hallhatjuk férfiaktól és nőktől egyaránt. Többek között ez az, ami visszatartja a női vezetőket attól, hogy ruhát viseljenek az üzleti életben.

Álláspontom szerint tehát egy tárgyalás során a felek elsősorban emberek, ezt követően nemi identitásuknak megfelelően nők, illetve férfiak (mindenféle nemi alá- és fölérendeltség nélkül), s csak legvégső soron üzletemberek, politikusok stb. A konkrét pozíció, rang függvényében természetesen előfordulhat hierarchia, ám ez mindkét nemre nézve életszerű lehet. Hangsúlyozni szeretném, hogy a nőnek kijáró tisztelet ilyen esetben is alap. Megadni és elfogadni egyaránt szükséges! Hibának tartom, hogy a civilizált emberi viselkedés normáit valamiféle evolúciós lekicsinylésnek értelmezze bárki is.

Most pedig nézzük a női ruha viselésének gyakorlatibb kérdéseit. Minde-

NÉVJEGY:

Brainel Mehandi több mint 10 éve foglalkozik a klasszikus stílus professzionális normarendszerének közvetítésével. Privát tanácsadóként diplomaták, üzletemberek és közéleti személyiségek egyaránt kivételes bizalommal fordulnak hozzá. Előadóként hazai és multinacionális cégek mellett minisztériumok és kormányhivatalok részére is tart előadásokat, workshopokat. Egyetemi oktatóként a Szegedi Tudományegyetem stíluskommunikátor szakán tanítja a klasszikus férfiöltözködés harmóniarendszerét.
A **www.bespokemagazin.hu** alapító-főszerkesztője.

Szerző: **Brainel Mehandi**

nekelőtt tisztáznunk kell ennek helyét az üzleti ruhatárban. A dolog meglehetősen egyszerű, ugyanis ez a darab teljes értékű alternatívája bármilyen kosztümnek. Mi több, a női üzleti ruhatár hierarchiájában magasan a kosztüm felett áll. Történelmen átívelő erőt hordoz. Az üzleti életben az időtlenség, a tudatosság és a magabiztosság szimbóluma. Igen sokat elárul hát egy női leaderről, hogy milyen gyakran viseli. A ruha mellőzése, s helyette a férfi ruhatárból átidomított darabok favorizálása, legtöbb esetben a fentebb vázolt helytelen szemlélet hatása, olykor azonban önértékelési és kompenzációs tünet, míg ritkábban az ún. kényelem iránti igény – még ha indokként ez utóbbi hangzik is el gyakrabban. Mindez nem azt jelenti, hogy a maszkulin darabok nők általi viselését alapból el kellene utasítani, pusztán az arányokban lenne kívánatos némi javulás.

Akad olyan álláspont, miszerint az egyre inkább globalizált üzleti öltözködés nem tolerálja a női ruhát. Nos, tapasztalataim szerint nincs olyan, hogy globalizált üzleti öltözködés, még a férfiak esetén sem, nemhogy a nőknél. Léteznek tendenciák, trendek, előfordul vállalati kultúra, de még ezek is komoly változatosságot mutatnak Európán belül is, azon túl pedig végképp. Ezzel egy időben a női ruha viselésére a nyugati világban sehol nincs ellenjavallat – sem dress code szerint, sem kulturális alapon –, míg a nadrágra (nők esetén) kontinensünk több helyén is létezik ilyen.

Egy női vezető tehát bármikor viselheti a ruhát üzleti vagy hivatali környezetben, és ehhez nem kell sem modellalkatúnak lennie, sem kifejezetten fiatalnak. Kitűnő példa volt erre a néhai Margaret Thatcher. Ugyanakkor az életkorhoz és alkathoz illő ruhaválasztás elengedhetetlen. Egy csinos, arányos termetű nő mindenképp bátrabban választhat olyan darabot, amely diszkréten követi, de követi a test vonalát. Nem kell ettől félni, pusztán érezni kell a határokat, amelyek papírvékonyak, de sziklaszilárdak. Az üzleti ruha továbbá nem mélyen dekoltált, nem enged belátást még kényesebb testhelyzetben sem, hossza legalább térd közeli, azaz legföljebb 5 centiméterrel a térd felett végződik. Sokan hivatkoztak arra, hogy az ujjatlan fazon nem elfogadott üzleti környezetben. Nos, az ujjatlan nem egyenlő a spagettipántossal. Utóbbi valóban nem irodába való, de előbbivel, főleg nyáron semmi gond nincs. Fontos ugyanakkor az ápoltság és a megfelelő önkritika. Akárcsak a lábak esetén. Lehet ebből tréfát csinálni, vagy éppen össznépi felháborodást, de az esztétika sajnos immunis mindkettőre.

Ami a színeket illeti, itt sincsenek univerzális, mindenható törvények vagy kifejezett tilalmak. Vannak ugyanakkor stílusrendszerek, ezeken belül sokan külön kezelik az üzleti színeket (pl. kék, szürke, fekete). Ám a női ruha esetében valójában csak az ízlés és az egyéniség, ami beleszólhat a dologba. A sötétebb színek nyilván evidensek, de egy piros ruha sokakat elbizonytalaníthat. Hogy jogosan, vagy sem, az attól függ, hogy ki viseli! A személyiség az, ami hitelesít, vagy éppen az ellenkezőjét teszi. Nincsenek kifejezetten nappali vagy esti színek sem. Ezt a konkrét ruha jellemzői határozzák meg.

Még egy nagyon fontos nézetet kell megvizsgálnunk, amely azt mondja, üzleti környezetben egy női vezetőnek nem illik „csinosan" öltözködnie vagy ruhát viselnie, mert az szexuális töltettel bír. Nos, ez érdekes kérdés. A gyakorlat inkább azt mutatja, hogy professzionális környezetben egy kompetens női vezető, aki megjelenésében is igényesen nőies, az tiszteletet és elismerést vált ki üzleti partnereiből, őszinteséget sugall, amivel bizalmat nyer. Egy igényes férfi ugyanis sokkal inkább köt üzletet egy intelligens, s mellette finoman nőiesen öltözött üzletasszonnyal, mint egy olyannal, akinek megjelenése tagadja a nőiséget.

Az viszont mindig furcsa, ha valakik zavarónak tartják egy dekoratív, nőies nő látványát az üzleti életben, vagy netán a korrekten viselt ruhán átsejlő női sziluett korlátozza őket abban, hogy a munkára koncentráljanak. Ez a nézet a maga módján ugyanúgy lealacsonyító, kvázi ösztönlénnyé degradálja a férfiakat. Egy érett férfi képes uralni ösztöneit. Egy csinos, intelligens nő látványa pedig a legkevésbé sem gátolja teljesítményében. Persze a jellemek lehetnek eltérőek, de ez ugye sosem kötődött nemekhez.

- **Pálfi György** - Az Év Feltörekvő Portfólió Menedzsere
- **Aegon BondMaxx** - Az Év Legjobb Szabad Kötvény Alapja
- **Aegon MoneyMaxx** - Év Legjobb Abszolút Hozamú Nem Származtatott Alap

AEGON Alapkezelő

www.aegonalapkezelo.hu